

GLASILO OBČINE LUČE

December 2017

Kazalo

IZ VSEBINE

- 1 Uvodnik
- 2 Vabilo k soustvarjanju

BESEDA ODGOVORNE UREDNICE

- 3 Spoštovane Lučanke in Lučani

OBČINSKI NAGRAJENCI

- 4 Podelitev priznanj Občine Luče v letu 2017

ŠOLSKA ZGODBA

- 10 Novičke iz OŠ Blaža Arničiča Luče

ZGODILO SE JE

- 14 Razstava Kdo je vladar sveta
- 15 Spomini, stari več kot 50 let
- 18 Trden kakor skala je slovenski rod
- 20 40-letnica Športnega društva Raduha

NA OBISKU

- 21 Kmalu bo v njej zagorel tudi olimpijski plamen
- 24 Njegovih 90 let

DRUŠTVENO DOGAJANJE

- 27 Posodobitev elektrifikacije Koče na Loki
- 28 Namiznoteniški igralci zelo uspešni v prvi ligi

DOBRO JE VEDETI

- 30 Podprite naša društva, ker vas nič ne stane
- 31 Odprtje zbirnega mesta za odpadke

POLICIJA SVETUJE IN OPOZARJA

- 32 Varnostna problematika na območju Občine Luče v letu 2017

ZGODOVINSKI KOTIČEK

- 34 Jerijevi - prva lučka družina v Ameriki

Glasilu Občine Luče, december 2017 leto 14, številka 1

Članice uredniškega odbora:

Anica Podlesnik, Andreja Urh, Simona Funtek,
Špela Robnik, Aneta Šiljar

Izdajatelj: Občina Luče

Lektoriranje: Simona Funtek

Grafično oblikovanje in prelom: Aneta Šiljar

Foto: arhiv Občine Luče, arhiv OŠ Luče, arhiv društev,
Marija Lebar, Ida Bergant, Metod Rosc

Tisk: Grafika Gracer

Naklada: 550 izvodov

Glasilu Občine Luče izhaja najmanj enkrat letno.

Je brezplačno in ga prejmejo vsa gospodinjstva v Občini Luče.

Pred vami je novo občinsko glasilo. V stalnih rubrikah vam ponujamo izbor dogajanja v letu 2017 na občinski ravni, predstavitev občinskih nagrajencev, uspešne zgodbe iz osnovne šole, posameznikov in društev in prispevki tistih, ki so se odzvali povabilu uredniškega odbora.

V tokratno številko vas namesto tradicionalnega županovega nagovora popelje nekaj izbranih misli članice uredniškega odbora. Županu pa ob tej priložnosti želimo uspešno okrevanje po bolezni in čimprejšnjo vrnitev na delo.

Ponovno vas pozivamo, da o aktualnih podrobnostih, o delu in dogajanju v svojih sredinah poročate sproti na spletni strani občine. V našem naslednjem glasilu pa bomo dali ob aktualnem dogajanju prednost predstavitvi pestrega društvenega dogajanja v naši občini.

Vabimo vas k soustvarjanju prihodnje številke Glasila Občine Luče. Svoje prispevke nam pošljite najkasneje do 15. aprila 2018 na elektronski naslov obcina@luce.si ali na naslov Občina Luče, Luče 106, 3334 Luče, s pripisom Za občinsko glasilo. Uredništvo si pridržuje pravico do objave, neobjave, delne objave ali krajšanja prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi in uredniško politiko. Uredništvo si pridržuje tudi pravico, da neprimerne in žaljive vsebine ne objavi.

Spoštovani Lučani in Lučanke!

Kako hitro mineva čas! Mnogo prehitro, saj so pred nami že dnevi skorajšnjega slovesa leta 2017. Samo nekaj dni nam ostaja, da postorimo še kaj od tistega, kar smo imeli v načrtih. Splošna situacija v svetu ni dobra in ko poslušamo težke zgodbe o naravnih nesrečah, vojnih grozotah, strahu, hudih preizkušnjah ljudi, lakoti, nadvladi kapitala ..., lahko zatrdim, da nam ni tako hudo.

Upam, da je bilo to leto za večino naših občanov sprejemljivo, dovolj lepo in pestro, čeprav vem, da ne brez težav in bi bilo verjetno lahko marsikaj tudi boljše. Kar veliko se je dogajalo v Lučah. Imamo kaj videti in pokazati in tisti, ki nas poznajo, vedo, da premoremo veliko lepega in pozitivnega. Lučani v lokalnem tedniku – v Savinjskih novicah nimamo stalnega poročevalca, zato je razumljivo, da o dogajanju v Lučah ni bilo toliko prispevkov kot o dogodkih iz drugih zgornjesavinjskih krajev.

Zelo pa me je zmotilo, da lahko v rubriki »Pisma bralcev« kar pogosto beremo prispevke Lučanov z negativno vsebino o naši občini. In to tudi v adventnem času (v času, ko prižigamo v sebi luč dobrote in upanja, v času, ki nas spodbuja k dejavni ljubezni in pomoči ljudem v stiskah) in v času prazničnega sporočila božiča in novega leta (o miru in veselju).

Po mojem mnenju in mnenju več drugih tako pisanje ni primerno in je neupravičeno. Ni tako hudo v Lučah, nismo vsi skregani, občina se z županom na čelu trudi delovati v prid večine občanov in ne nabirati volilnih glasov. Zakaj v javnem mediju toliko »izbranih pritlehnih besed« in zlonamernega blatenja dela občine ter župana?

Mislím, da javno razčiščevanje ne prispeva k približevanju stališč in k rešitvam; te je potrebno iskati z dogovarjanjem v domači občini (kot počnejo drugod). In če je že treba pisati o kom, naj spomnim na znan pregovor, ki pravi, da je prav, če o drugih govorimo tako, kot si želimo, da bi oni govorili o nas. Oprostite, če sem to napisala tako, kot čutim.

Potrebno je spoštovati mnenje drugih, izide glasovanja, večinsko mnenje, sprejete postopke in omejitve v proračunu in v drugih zavezujočih predpisih občine in lokalne samouprave, se dogovarjati o dobrih predlogih, iskati kompromisne rešitve, soočati dobronamerno kritiko, ne pa posiljevati z enostranskimi mnenji, širitvijo slabe volje, nezadovoljstva ali vznemirjati ljudi z osebnimi napadi. Naslednje leto so lokalne volitve in to bo za vse zainteresirane posameznike priložnost, da se podajo v volilno bitko in se z izvolitvijo konstruktivno vključijo v kreiranje in spreminjanje občinske politike, v oblikovanje in sledenje dolgoročnim ciljem za dobro Lučanov in občine in za uveljavitev svojih idej.

Ob koncu leta se je bolj kot obžalovanja zamujenih priložnosti in kritike dobro zavedati novih priložnosti ter pogled usmeriti naprej. Z optimizmom načrtujmo cilje in naša pričakovanja za 2018 in verjemimo, da nas v novem letu čakajo dobre stvari, sodelovanje, dobri ljudje, programi in rezultati.

In za konec še voščilo! Pred nami so dnevi pričakovanja velikega rojstva, novega upanja, miru, najlepši praznični dnevi v letu ... Spoštovani občani, želim vam lepo praznovanje, obilo božičnega miru in blagoslova, dobro sodelovanje, veliko prijaznih misli, optimizma, zdravja in sreče v 2018.

Anica Podlesnik, odgovorna urednica

Podelitev priznanj Občine Luče v letu 2017

Ob Lučkem dnevu je četrtek tradicionalno namenjen praznovanju ob občinskem prazniku. Letos smo praznovali prav na god farnega patrona, svetega Lovrenca.

Kulturni program so oblikovali člani domačega kulturnega društva in osnovnošolci. Prepevali so člani Okteta Žetev, Ljudski pevci iz Luč, zaigral je trio godal Glasbene šole Nazarje, člani okteta so doživeto recitali pesmi Gričarjevega Tončka. Osnovnošolci pa so pod vodstvom mentorice Simone Funtek pripravili skeč o življenju nekoč in danes; prikazali so praznovanje šentlovrenčke nedelje, kot so jih doživljale starejše generacije, v igro pa so vključili še pogosto preveliko navezanost današnje mladine na sodobno tehnologijo.

Oktet Žetev se je s petjem in recitalom poklonil lani preminulemu Gričarjevemu Tončku

Slovesnost sta povezovala Tadeja Robnik in Niko Bezovnik, člana KUD Tone Mlačnik

V drugem delu je župan Občine Luče, Ciril Rosc, predstavil delo občine v preteklem obdobju in podal plan dela za prihodnje leto.

Tretji del praznovanja pa je bil namenjen posameznikom in skupinam iz Luč, ki so s svojim delom veliko doprinesli k razvoju in ugledu domačega kraja.

Najuspešnejši devetošolci generacije 2016/17

Najprej so najuspešnejši devetošolci prejeli Županovo petico. Šolsko leto 2016/17 je zaključila zelo uspešna generacija in petico je prejelo šest devetošolcev: Nejc Funtek, Ema Metulj, Luka Moličnik, Manja Šumah, Blaž Zamernik in Daša Zamernik.

Kulturni program so pod mentorstvom Simone Funtek sooblikovali tudi učenci OŠ Luče

Zaključni del prireditve pa je bil namenjen šestim posameznikom in skupinam, ki so prejeli Priznanje Občine Luče.

Priznanje Občine Luče so prejeli: Predice, Vera Rakun, Nejc Funtek, Albin Moličnik, Športno društvo Raduha Luče ter Smučarsko-tekaško društvo in Smučarski klub Luče.

V nadaljevanju so obrazložene nagrade vseh nagrajencev.

Predice

Predice delujejo od samega začetka prireditve Lučki dan, torej predejo že 48 let. Prve predice – ustanovne članice so s svojim delom in z dobro voljo dolga leta bogatile številne prireditve, najbolj prepoznavne pa so seveda vseskozi na Lučkih dnevih.

Predice Ana Zamernik, Jera Moličnik in Zofija Kaker

Danes skupino, ki ohranja tradicijo prikazovanja nastajanja volne iz surovine v izdelek, sestavljajo: Jera Moličnik, ki volno krtači, s kolovratom upravlja Zofija Kaker, v pomoč pa sta jima do nedavnega priskočili še Ana Zamernik z motovilom, štrikala pa je Mika Štorgelj.

Ta opravila zahtevajo mnoga znanja in občutka ter ljubezen do volne in ohranjanja tradicije. Skozi leta delovanja so prikazovale svojo dejavnost na številnih prireditvah v kraju in po svetu.

Svoje delo vsako leto z veseljem prikažejo na Lučkem dnevu, predle so na otvoritvi Savinjskega gaja ter na Kmečki ohceti, ki je bila v Lučah. Ko smo živeli še v Jugoslaviji, so obiskale pobrateno občino Valjevo, pokazale so se na Kmetijskem sejmu v Gornji Radgoni, na sejmu Alpe-Adria v Ljubljani, popestrile pa so

še številne prireditve v kraju in bližnji okolici. Svoje znanje z veseljem prenašajo tudi na mlajšo generacijo.

Ob prikazu svojega dela so vedno lepo urejene. Njihov zaščitni znak je široko krilo, bela srajca, predpasnik "na preslc" in ruta. Poleg lepe oprave pa jih krasi tudi spretnost, dobra volja, zgovornost ter prijaznost do obiskovalcev.

Lučke predice s svojim aktivnim delom vsa leta skrbijo za ohranjanje bogatega kulturnega izročila, zato so ob letošnjem občinskem prazniku prejele Priznanje Občine Luče.

Vera Rakun

Vera Rakun, ki je otroštvo preživela v Lučah, je po duši še vedno tudi Lučanka, čeprav si je dom in družino ustvarila v Šentjanžu. Že več desetletij v Lučah vestno in požrtvovalno izvaja patronažno službo. Je prijazna in ustrezljiva ter je vedno pripravljena dati tudi kakšen nasvet, ko ga potrebujemo.

Vera Rakun že vrsto let vestno in požrtvovalno izvaja patronažno službo v Lučah

Po diplomi na Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani se je maja 1982 zaposlila najprej v zobni ambulanti Luče, kjer je opravljala delo zobne asistentke za polovični delovni čas. V obdobju do leta 1987 je nadomeščala patronažni sestre na Ljubnem in v Nazarjah.

V začetku leta 1987, se pravi pred tridesetimi leti, pa je nastopila službo patronažne medicinske sestre za območje Luč in Solčave z okolico. Vse do leta 2015 je bila vključena v službo neprekinjenega zdravstvenega varstva.

Delo patronažne medicinske sestre je polivalentno, kar pomeni, da spremljajo naše občane od obdobja novorojenčka do poslednjega slovesa. Verica, kakor jo še vedno kličemo, se izjemno posveča bolnikom na domu ter vsem pomoči potrebnim osebam. Prav tako z vsem srcem in dušo vsa ta leta marljivo izvaja naloge babiške zdravstvene nege.

Ustrežljivost in pripravljenost pomagati bolnim ljudem ter jim nuditi pomoč, ko jo potrebujemo, je več kot služba, je poslanstvo ... In to ljudje znamo ceniti.

Zaradi vsega omenjenega se je Veri Rakun lokalna skupnost javno zahvalila in oddolžila s podelitvijo Priznanja Občine Luče.

Nejc Funtek

Nejc Funtek, rojen 30. novembra 2002, stanujoč Krnica 66, 3334 Luče, je s šolskim letom 2016/2017 zaključil osnovnošolsko izobraževanje.

Nejc je v šolskem letu 2008/09 postal učenec OŠ Blaža Arniča Luče. Vseh devet let obiskovanja osnovne šole je dosegal izjemne uspehe. Vsa leta šolanja ima zaključene same odlične ocene, poleg tega pa je v vseh letih šolanja prejel 24 bronastih, 11 srebrnih in 7 zlatih priznanj.

Svoje prvo srebrno priznanje je prejel že kot tretješolec, potem pa je vse do 9. razreda samo še nadgrajeval svoje znanje in uspehe. Osvojil je po dve zlati priznanji iz zgodovine, vesele šole, čebelarstva, zlato priznanje iz znanja biologije ter po dve srebrni priznanji iz čebelarstva, vesele šole, matematike, zgodovine, kjer je dve leti zapored osvojil tudi 1. mesto na regijskem tekmovanju ter po eno srebrno priznanje iz kemije, biologije ter slovenščine.

Je tudi zlati bralec, kar pomeni, da je vseh 9 let osvojil bralno značko. V zgodnejših letih šolanja je aktivno sodeloval v lutkarski skupini, več let pa je bil tudi pevec v šolskih zborih.

Nejc Funtek je v času osnovnošolskega izobraževanja na številnih področjih dosegal izjemne uspehe

Nejc je od samega začetka delovanja tudi član Namiznoteniškega kluba Savinja. Njegova najvidnejša uspeha sta osvojeno 3. mesto na področnem šolskem prvenstvu v namiznem tenisu v Velenju ter 3.-4. mesto v dvojicah na prvenstvu severovzhodne regije Slovenije za kadete. Ker klub še ne deluje zelo dolgo, ni imel priložnosti veliko tekmovati, je pa njegov resen pristop k delu opažen na vsakem treningu, kjer svoje delo vedno opravi po najboljših močeh. Poleg tega je vedno pripravljen priskočiti na pomoč pri klubskih zadevah, zelo lepo se razume tako z vrstniki na treningih kot tudi z mlajšimi, ki jih kot skoraj najstarejši v skupini vedno lepo sprejme medse.

K številnim Nejčevim uspehom je poleg izjemnih učnih sposobnosti veliko pripomogla tudi njegova dobra organizacija dela in resen pristop ter velika želja po novih znanjih. Nejca pa krasi tudi njegova skromnost, pripravljenost za sodelovalno delo ter optimistični pogled na svet.

Prvega septembra je postal dijak Gimnazije Lava Celje, in sicer v programu Tehniška gimnazija. Prepričani smo, da bo njegovo delo opaženo tudi v novem okolju in da bo ponesel dober glas tako OŠ Blaža Arnič Luče kot Občine Luče tudi v širši svet.

Zaradi vseh teh uspehov se je Občina Luče Nejcu Funtku javno zahvalila in oddolžila s podelitvijo Priznanja Občine Luče.

Albin Moličnik

Albin Moličnik je v letošnjem letu dopolnil osemdeset let življenja. Njegovo življenjsko pot je od rane mladosti zaznamovalo udejstvovanje v različnih pevskih zborih v Lučah, ki vseskozi delujejo v okviru kulturnega društva Luče.

Že kot osemnajstletnik se je uradno priključil desetčlanskemu pevskemu zboru, ki se je že v tistih časih, poleg vseh ostalih nastopov, udeleževal pri javnih radijskih oddajah „Pokaži kaj znaš“. Pevski zbori so delovali v različnih oblikah – kot moški pevski zbor, mešani pevski zbor in ženski pevski zbor. Sestavljali pa so jih isti pevci. Poleg vsega so ti pevci skrbeli oz. še skrbijo, da vseskozi delujejo tudi kot cerkveni pevski zbor. V pevskem zboru je bil dolga leta nepogrešljiv njegov tenor.

Ena izmed prepoznavnih značilnosti lučkega petja je šestglasno petje, ki ga je Albin s svojim značilnim glasom posebej zaznamoval. To petje je bilo širše opaženo, tako da so lučki pevci dobili posebno mesto tudi na Radiu

Na snemanju jubilejne oddaje Slovenska zemlja v pesmi in besedi v domači kulturni dvorani

Slovenija in ne nazadnje tudi na TV Slovenija. Vse to je pripeljalo tudi do snemanja in izdaje zgoščenke z ljudsko glasbo, izvajano s strani lučkih pevcev, katerih član je bil tudi nagrajenec.

Albin Moličnik že več kot 60 let aktivno sodeluje v različnih pevskih sestavih

Sodeloval je pri mnogih nastopih pevskega zbora po Sloveniji, na območju bivše skupne države ter Avstrije in Nemčije. Posebej pa so dobrodošli nastopi v Lučah, saj si ne znamo predstavljati prireditve, ki je ne bi popestrili pevci. In nenazadnje s pesmijo se poslavljamo od naših dragih na lučkem pokopališču in nemalokrat je posebej to slovo zaznamoval prav glas Albina Moličnika kot solista. Njegova predanost petju in vztrajnost naj bo vzgled mlajšim, ki v zadnjem času stopajo na njegovo pot.

V letu 2015 je minilo šestdeset let njegovega aktivnega udejstvovanja kot pevca pri raznih pevskih zborih v Lučah. Bil je aktiven v mnogih društvi v Lučah. Tako je bil član upravnega odbora v najbolj aktivnih časih Turističnega društva Luče. Vseskozi je deloval v Kulturno-prosvetnem društvu Luče, katerega je en mandat vodil tudi kot predsednik.

Njegovo življenjsko pot je že od rane mladosti zaznamovalo tudi gasilstvo. Bil je član Planinskega društva Luče. Pred dvajsetimi leti je bil ustanovljen Gorniški klub Savinjske doline, čigar ustanovni član je bil tudi Moličnik, ki je še vedno član tega kluba. Svojo aktivno vlogo je zaznamoval tudi pri cerkvenem svetu.

Zaradi vsega omenjenega se je Občina Luče Albinu Moličniku javno zahvalila in oddolžila s podelitvijo Priznanja Občine Luče.

Športno društvo Raduha Luče

Športno društvo Raduha Luče je bilo ustanovljeno 9. 12. 1977. Tako letos praznuje že 40-letnico uspešnega delovanja. Takratni ustanovni člani društva so bili po večini vsi v delovnem razmerju v osnovni šoli.

Športno društvo Raduha je v letu 2017 praznovalo 40-letnico uspešnega delovanja

Prva večja akcija društva je bila izgradnja igrišča za roket in mali nogomet, ki je bilo po dobrih dvajsetih letih ponovno preurejeno s preplastitvijo, izgradnjo tribun in zaščitnih mrež. Dobro sodelovanje z občino je leta 2000 botrovalo še asfaltni preplastitvi starega igrišča pred šolo z izgradnjo razsvetljave in novimi koši.

Leta 2004 je društvo z udarniškim delom zgradilo lično brunarico ob košarkarskem igrišču in tako prišlo do prepotrebni lastnih prostorov. Leto kasneje se je s finančno pomočjo občine zraven postavil še umetni plezalni stolp za dodatno turistično ponudbo rekreacije.

Poslanstvo društva vsa ta leta in skozi številne generacije aktivnih športnikov je poleg rekreacije tudi organiziranje turnirjev ter različnih tekem poleti in pozimi. Najbolj aktivno je društvo v poletnih mesecih, še posebej pri organizaciji večine športnih prireditev ob vsakoletnih Lučkih dnevih.

40 let delovanja Športnega društva Raduha Luče je lepa obletnica in priložnost za zahvalo vsem članom društva, ki so s kolektivnim delom skozi desetletja v Lučah negovali športne aktivnosti, krepili športni duh in ga nesebično prenašali na naslednje generacije.

Za ves trud in uspehe v štirih desetletjih delovanja se je Občina Luče Športnemu društvu Raduha javno zahvalila in oddolžila s podelitvijo Priznanja Občine Luče.

Smučarsko-tekaško društvo Luče in Smučarski klub Luče

Smučanje je šport, ki ima pri nas tradicijo v pravem pomenu besede. Že od nekdaj je bilo smučanje pomemben del slovenskega naroda. To dejstvo dovolj dobro poznamo tudi v Lučah, kjer smučarski klub deluje že enaindvajset let.

Smučarski klub Luče ima številne zasluge, da v Lučah smučanje živi in se razvija kot zahtevna smučarska disciplina ali kot najlepši način doživljanja zimske idile. Tu so se vzgojili in kalili tudi številni mladi smučarji, ki so tekmovali in sodelovali na različnih tekmovanjih in na ta način uspešno predstavljali svoj kraj. Mnogi med njimi so postali smučarski učitelji, ki tako lahko svoje znanje prenašajo na mlajše generacije. Smučarski klub je bil tudi odskočna deska za Matejo in Tino Robnik, ki sta s svojimi nastopi v svetovnem pokalu ponesli ime naše občine v širni svet.

Pionirsko delo pa opravlja Smučarski klub Luče z izvedbo smučarskih tečajev v Logu, kjer se naučijo smučanja že naši najmlajši otroci ter tudi otroci z vseh koncev Slovenije. Za otroke predstavlja smučarski tečaj zabavo na snegu, igro v zimski pravljici, užitek in smeh

otroškega druženja. Vsako leto se število tečajnikov povečuje. Poleg smučarskih tečajev so se lahko otroci udeležili tudi alpske šole, kjer nadgrajujejo svoje že osvojeno znanje smučanja. Vsi tisti posamezniki, ki so želeli izboljšati svojo tehniko smučanja in pridobiti nove veščine, pa so se lahko dogovorili za individualne ure smučanja, ki so se izvajale ob različnih urah po dogovoru. Tudi za ženske je bil organiziran nadaljevalni tečaj smučanja.

Smučarski klub vsako leto organizira že tradicionalno Odprto prvenstvo Luč v veleslalomu ob udeležbi tekmovalcev iz celotne Savinjske doline. Ob zaključku smučarske sezone pa skupaj s Smučarsko-tekaškim društvom Luče organizira tradicionalno tekmo med zaselki.

Smučarsko-tekaško društvo je bilo ustanovljeno z namenom, da se otroci v Lučah naučijo smučanja na domačem smučišču. Zato so se skupaj zbrali ambiciozni in odgovorni starši ter posamezniki (najprej jih je bilo samo sedem) ter začeli uresničevati idejo o novem smučišču.

Za začetek so leta 2009 z lastnimi sredstvi kupili snežni top. Z njim so že lahko zasnežili Metulove njive, postavili vlečnico in začeli s smučarskimi tečaji. Bilo je potrebno mnogo dobre organizacije, iznajdljivosti in dela, da se je velika želja uresničila. Leto kasneje pa je že začelo obratovati smučišče v Logu. Za to pa je bilo potrebno mnogo modrosti, strpnosti in nešteto udarniških ur. Občina Luče je ob začetku obratovanja smučišča Smučarsko-tekaškemu društvu podelila koncesijo za upravljanje s smučiščem v Logu.

Smučarsko-tekaško društvo trenutno šteje 16 članov, ki tudi z lastnimi sredstvi prispevajo k zglednemu delovanju smučarske dejavnosti v vsej svoji širini in omogočajo, da se mladi rod lahko nauči smučati na domačem smučišču. Poleg tega pa celotno zimsko sezono izvajajo zasneževanje, ko jim to dovoljujejo prave nizke temperature. Redno obnavljajo licence, izvajajo treninge in tekme.

Smučarsko-tekaško društvo in Smučarski klub Luče opravljata izjemno delo na lučkem smučišču

Izjemno uspešno delo, ki se izvaja na lučkem smučišču je odraz odličnega sodelovanja, medsebojnega spoštovanja in razumevanja med Smučarsko-tekaškim društvom Luče in Smučarskim klubom Luče. Celotna dejavnost, ki je bila deležna tudi velike podpore s strani Občine Luče, pomembno vpliva na ugled in uveljavljanje Občine Luče.

Zaradi vsega omenjenega se je Občina Luče Smučarskemu klubu Luče ter Smučarsko-tekaškemu društvu Luče javno zahvalila in oddolžila s podelitvijo Priznanja Občine Luče.

Ciril Rosc, župan Občine Luče
Andreja Urh, uredniški odbor

Novičke iz Osnovne šole Blaža Arniča Luče

Najprej nekaj iz preteklega šolskega leta

Osnovnošolsko izobraževanje je v šolskem letu 2016/17 zaključilo 15 učencev.

Poleg pouka in rednega dela v vrtcu so mladi svoje znanje in ustvarjalnost nadgrajevali v številnih projektih – prvo leto smo bili vključeni v Slovensko mrežo zdravih šol, kjer smo si zadali cilj, da še bolj sistematično skrbimo za duševno in fizično zdravje vseh na šoli, z namenom medgeneracijskega druženja smo se vključili v projekta Mostovi in Simbioza giba, računalniško znanje smo preverjali v projektu MAPLE. Sodelovali pa smo še v številnih drugih projektih: Dan za Savinjo, Shema šolskega sadja, Tradicionalni slovenski zajtrk, Dediščina gre v šole, Policist Leon, Pasavček, Varno s soncem, Podari zvezek, Rastem s knjigo, Skupaj smo večji ...

Tetka Jesen na obisku pri Vlcerski bajti

Na tekmovanjih iz znanja slovenščine, angleščine, nemščine, zgodovine, matematike, logike, kemije, biologije, kemije, fizike in vesele šole so učenci dosegli 208 bronastih, 21 srebrnih in 2 zlati priznanji. Dosegli pa so tudi veliko odličnih rezultatov na športnih tekmovanjih; veliko pokalov in medalj so učenci osvojili na medobčinskih, področnih ter na četrt- in polfinalnih državnih tekmovanjih, drugo leto zapored so bili naši učenci ekipni državni prvaki

V projektu Simbioza giba so sodelovali tudi najmlajši iz vrtca skupaj svojimi babicami in dedki

v smučanju, na državnih tekmovanjih pa so tekmovali tudi v namiznem tenisu, krosu ter mlajše deklice v košarki.

Osnovnošolci so dosegli odlične rezultate na različnih športnih področjih

Učenci so sodelovali na različnih kulturnih prireditvah, kjer so se uspešno preizkušali v vlogi recitatorjev, dramskih igralcev, pevcev, voditeljev prireditev ... in tudi obiskovalcev koncertov, gledaliških iger ... Mladi gledališčniki so na oder postavili Rdečo kapico malo drugače in se z njo uvrstili na regijsko srečanje gledaliških skupin. Bili smo organizatorji literarnega srečanja Besedičica in tu je priznanje prejela devetošolka Manja Šumah, ki je napisala likovno pesem z naslovom ZAKAJ.

ZAKAJ?

Ko brat me vpraša,
ZAKAJ si mojo čokolado vzela,
ZAKAJ si vse bolj debela?

ZAKAJ polna si lenobe?
ZAKAJ nisi pospravila sobe,
Ko ati vpraša me,

ZAKAJ slabo oceno si dobila?
ZAKAJ se nisi učila,
Ko mama me vpraša,

zaradi nje pogosto nastane zmeda.
to čudna je beseda,
ZAKAJ, ZAKAJ, ZAKAJ,

V ponedeljek zjutraj se vprašam:
ZAKAJ ni vsak dan nedelja?

Pri kosilu:

ZAKAJ vsak dan jemo zelje?
Ko moram peš:

ZAKAJ me ati v šolo ne pelje?

Ko pečem potico:

ZAKAJ se orehe melje?

Ko pospravljam:

ZAKAJ si ne privoščim brezdelje?

Ko zamudim avtobus:

ZAKAJ mi vedno pred nosom spelje?

Ko srečam fanta:

ZAKAJ me ne spravi v veselje?

Ko moram v posteljo:

ZAKAJ potrebujemo vzgojitelje?

V cirkusu:

ZAKAJ ni strah levov krotiteljev?

Ko pogledam v denarnico:

ZAKAJ ne morem dobiti pokrovitelje?

Pri telovadbi:

ZAKAJ imamo mučitelje?

V šoli:

ZAKAJ potrebujemo učitelje?

Ko bom zjutraj se zbudila
in morala v šolo,
se bom zopet vprašala ZAKAJ.

Na koncu te čudne besede
ZAKAJ
stoji čudna kljuka
VPRASHAJ.

Kaj pa šolsko leto 2017/18?

1. septembra je šolski prag prestopilo 180 učencev, od tega 14 novincev, vrtec pa obiskuje v Lučah 53 otrok, v Solčavi pa 18 otrok. Naš vsakdan oblikuje vzgojno-izobraževalno delo, ki ga od nas zahteva Letni delovni načrt. Da pa so dnevi bolj pestri, tudi letos sodelujemo v različnih obšolskih dejavnostih (tekmovanja, projekti, prireditve, šole v naravi ...).

Zaključna prireditev projekta 'Dediščina gre v šole'

Gledališčniki nadaljujejo s svojimi nastopi. Septembra jih je v goste povabila Pika Nogavička in nastopili so na Pikinem festivalu, igrali pa so tudi prvošolcem ljubenske šole.

Tudi letos smo vključeni v Slovensko mrežo zdravih šol in poleg številnih aktivnosti, ki jih izvajamo v okviru tega projekta, smo 27. septembra ob dnevu športa vsi skupaj razgibavali naša telesa.

Septembra smo sodelovali v projektu Dediščina gre v šole. Letos smo raziskovali vodo in naš naslov je bil Povodni mož v Savinji. Povodnega moža nismo našli, smo se pa marsikaj naučili o pomenu vode nekoč in danes.

Teden otroka je imel letos naslov Povabimo sonce v šolo. Učenci 1. in 2. razreda pa so v šoli dočakali kar sončni vzhod, kajti prespali so v šoli. Večerni obisk vlcerske hiše in pižama party jih je dodobra utrudil, da je bil tudi spanec v šoli trden.

Jesen je tudi letos prinesla v vrtec pisane barve in številne jesenske dobrrote. Otroke iz vrtca in njihove babice in dedke je tetka Jesen obiskala pri vlcerski bajti, polne koše jesenskih dobrot pa je nasula na igrišču.

Tetka Jesen je poskrbela za razne jesenske dobrrote

Oktober je potekala akcija televizijske hiše POP TV in KANAL-a A Mali koraki za velik cilj. Tekači so tekli od slapu Rinka do Celja. Postanek so naredili tudi pred našo šolo. Srečanje z njimi nam je ostalo v prijetnem spominu.

Uprizoritev Rdeče kapice malo drugače

Nočni obisk Vlcerske bajte

Dobrodelni projekt 'Mali koraki za velik cilj' pomaga socialno ogroženim družinam z otroki

17. novembra smo imeli tradicionalni slovenski zajtrk. Zajtrkovali smo kruh, maslo, med, mleko in jabolka lokalnih pridelovalcev, ob 10.00 pa smo se pridružili vseslovenskemu pevskemu zboru in ubrano zapeli Slakovo pesem Čebelar.

Ta dan je tudi dan slovenske hrane, zato smo pregovorili o njej – starejši otroci so si ogledali film Ne mečmo hrane stran, za starše pa je bil organiziran roditeljski sestanek na to temo. Izvedeli smo skoraj neverjeten podatek – tretjino hrane vržemo v smeti. POTRUDIMO SE, DA ZMANJŠAMO TO ŠTEVILKO!

Učenci 8. in 9. razreda so se preizkusili v poučevanju

20. november je svetovni dan otroka. UNICEF je dal pobudo, da se ta dan sliši glas otrok, njihova vizija in izzivi za prihodnost, ki jih želijo sooblikovati z odraslimi. Otroci bi naj ta dan zasedli mesto predsednika države, ministrstev, županov, ravnateljev ... Na naši šoli so eno učno uro učence od 1. do 5. razreda poučevali učenci 8. in 9. razreda, devetošolka Lucija pa je prevzela vlogo ravnateljice.

Prihaja veseli december. Veselimo se obiska dobrih mož in prihajajočih praznikov.

Andreja Urh,
ravnateljica OŠ Blaža Arniča Luče

Razstava Kdo je vladar sveta

Letošnje poletje je kulturna dvorana zaživela v novi podobi. Jože Strmčnik – Šlanger je vanjo postavil delček svojega ustvarjanja, ki ga je naslovil Kdo je gospodar sveta.

Jožeta že 20 let zaposluje delo z lesom. V svoji rokodelski delavnici, kot rad poimenuje svoj delovni prostor, preživi veliko ustvarjalnih ur, kar posledično prinaša izjemne umetniške stvaritve. Les ima rad; z njim živi od trenutka, ko najde v gozdu posebno korenino, do trenutka, ko ustvari končni izdelek. Sam pravi: »Les je živ, topel, skrivnosten, dišeč ... in včasih ga je težko razumeti.«

Jože ima, a hkrati vedno znova išče, svoj cilj. Svoj cilj, ki ga v prvobitni najde v domačem naravnem okolju. Raznoliki kosi lesa mu pomenijo izziv, še tako dolgočasni korenini zna vdihniti dušo in stvarnost. V zelo preprostem segmentu narave vidi novo življenje, toplino, tančico skrivnosti.

Jože vsak dan vzame v svoje nadarjene roke pisateljsko pero, s katerim oblikuje neme, a hkrati močne besede v podobah lesa.

Njegova ustvarjalnost, močna volja in bogat umetniški pogled je opazen v domačem okolju in v širnem svetu.

Andreja Urh, uredniški odbor

Spomini, stari več kot 50 let

Spomini – veliko so vredni. Kako znajo človeka zaposliti, ga premakniti v nek drug čas, v drugo razpoloženje, k različnim dogodkom in doživetjem, ki so se nam zgodili. Lepo je, da ohranjamo živo nekaj od tistega, kar se je zapisovalo v zgodbe naših življenj in domačega kraja skozi leta in desetletja.

V tem prispevku se bom dotaknila spominov, starih več kot 50 let. Navezujejo se na dve lepi letošnji obletnici, na kateri smo Lučani obujali spomine s priložnostnim programom na veliki javni prireditvi v domači kulturni dvorani v maju. Ena od obeh omenjenih obletnic pa se je zgodila nedolgo nazaj – v začetku novembra je minilo 50 let od prvega predvajanja filma »PITCHI POI« pri nas.

Prizor iz filma Pitchi Poi

Na slovenski televiziji so prvič pokazali nov celovečerni film angleško-francosko-nemške koprodukcije v nedeljo, 2. novembra 1967, med kulturnimi dogodki pa objavili tudi posnetek pogovora novinarja Sandija Čolnika s filmsko ekipo na železniški postaji Ljubljana. Takrat sem imela 15 let. Od dogodka mi je ostalo med spomini predvsem doživljanje celotne zgodbe filma.

S kakšnim pričakovanjem sem čakala, da vidim znane obraze iz domače vasi. Z navdušenjem sem se spominjala dogodkov, ki so se zgodili v Lučah

v maju eno leto prej na snemanju »slovenskega dela v filmu«. Prisotno je bilo tudi malo razočaranja, ker je bil ta del v filmu tako kratek.

Hermine Karageozian

Celovečerni film »PITCHI POI« je bil posnet po resničnih dogodkih in traja več kot tri ure. Film je bil najbolj ambiciozen mednarodni podvig in velik skupni televizijski projekt. Pri njem je sodelovalo vsaj 16 držav Evrope in 16 nacionalnih direktorjev, ki so posneli na avtentičnih lokacijah za vsako državo svoj del resnične zgodbe drame. Del filma za Jugoslavijo so posneli v Lučah in na železniški postaji v Ljubljani. Slovenska filmska ekipa pod vodstvom režiserja Franceta Štiglica je snemala pri nas v Lučah v začetku maja 1966. Ponosni smo bili, da so izbrali ravno Luče in menda je k temu pripomoglo prijateljstvo Stoglejskega Petra z režiserjem.

Za tiste čase je bilo to nekaj posebnega za kraj in zanimiva izkušnja. Veliko ljudi je bilo takrat v vasi, s ponosom so sodelovali, saj sta se naša vas in Lučani prvič pojavili v filmu.

Doslej edinkrat smo lahko od blizu videli, kako nastaja film, nekateri so postali igralci v filmu v prizorih na veselici pred gasilskim domom, v »Kozji gasi«in v Juvanovi hiši, številni vaščani in otroci različnih starosti pa smo dobro napasli radovednost tiste dni in (kot je vidno na posnetkih s prizorišč snemanja) postali statisti v filmu. Filmarji so se pri nas mudili 5 dni, od tega so snemali 3 ali 4 dni, slovenski delež v filmu pa traja samo kratke tri minute. Gotovo je bilo posnetega veliko več gradiva, ki je najbrž ostalo v zasebnih arhivih.

Še nekaj stavkov o vsebini filma. Vsekakor je še danes zelo aktualna tema: o Judih, iskanju svojcev, staršev ... Žalostna, a resnična zgodba, se začne spomladi leta 1944 nekje v bližini Avignona v Franciji. Judinja, ki beži pred aretacijo in izgonom pred nemškimi vojaki, potisne tujcu in preprostem pastirju v samotni gori v roke svojo trimesečno hčerko in ga prosi: »Jaz sem Judinja. Rešite mojega otroka.« Potem zbeži. Ta človek - po imenu Mathieu - vzgaja otroka in mu da ime Rogation po dnevu, ko ga je dobil.

'Muškro' je odigrala Medetova gospa

Po vojni se Mathieu odloči, da bo našel otrokovo mater, čeprav ne pozna ne njenega imena, ne izvora. Meni, da je njegova sveta dolžnost, da vrne živi zaklad, ki mu je bil zaupan, lastnici – mami, ne glede na stiske, ki jih odločitev prinaša njemu in otroku.

Ni pripravljen sprejeti pomoči drugih, trmast je, previden pri zaupanju v neznane ljudi, ko iščeta sledi. Dvajset let potujeta po državah Evrope. Njegovo iskanje ga pripelje od Anglije, Španije, Italije, v Jugoslavijo, v zahodni Berlin, Skandinavijo, na koncu v opustošeno ravnino na robu Baltika, kjer se film konča. Rogation pa medtem zraste od nemočnega otroka v nemirno in strastno mlado žensko.

Otov Francl je v filmu glavno igralko zavrtel po plesišču

Vlogo glavne igralko od otroštva do odrasle osebe je v filmu odigralo šest mladih igralk. V Lučah je bila Hermine Karageozian, Armenka po rodu, takrat stara blizu 28 let, danes bi bila že 78 let, če je še živa. Mlada gospodarja s turistične kmetije Stoglej sta mi zaupala podatek iz knjige gostov, da so bili pri njih na nočitvah od 30. 4. do 4. 5. 1966 režiser Štiglic z družino in sedem Parižanov, med njimi tudi glavna igralka. Med snemanjem čez dan je ekipa bivala in se prehranjevala v Penzionu Raduha, tudi tisti, ki so prihajali dnevno iz Ljubljane in se menjavali na snemanju.

Že večkrat je bila med ljudmi izražena želja, da bi radi videli ta film. Spomnim se na primer, da se je ob 40-letnici nastanka filma leta 2006 za turistično društvo intenzivno iskala možnost za predvajanje filma na prostem za Lučki dan ali omenjala prireditev z ogledom ob 50-letnici leta 2016 v okviru programa za občinski praznik.

Žal kljub poskusom ideje niso bile uresničene, v glavnem zaradi zaščite avtorskih pravic. Več kot desetletje pa je samoiniciativno iskal dostopno gradivo o njem Ciril Rosc in ko je bil film pred časom digitaliziran in objavljen na spletnih straneh, zbral, kar je bilo moč dobiti v arhivih (tudi s pomočjo oseb, ki so mu pomagale pri iskanju verodostojnih podatkov o tem mednarodnem projektu). Sprejeta je bila pobuda upokojencev o prireditvi, da se ljudem še v jubilejnim letu 2017 pokaže, kar se je našlo.

Potem so stekle priprave. Združili smo moči upokojenci in občina. Sprejela sem velik izziv, izbrali smo ekipo sodelavcev in se odločili za »Večer spominov na snemanje filma v Lučah« v maju. Vmes sem veliko spraševala med ljudmi o spominih.

Sogovorniki, ki so z obiskovalci v dvorani delili svoje spomine na snemanje filma

Ni bilo lahko, ni bilo veliko, bilo je težje od pričakovanj po toliko letih uresničiti že davno zamisel in najti sogovornike, ker mnogih ni bilo več med živimi. Veseli smo, da smo s prireditvijo »ujeli« letošnji okrogli jubilej. Zelo smo bili veseli izjemnega obiska na prireditvi, da ste napolnili domačo dvorano kot že dolgo ne, prisluhnili priložnostnemu programu in lahko po 51. letih po snemanju pogledali del filma, posnetega v Lučah (prenekateri šele prvič). Ja, 51 let mlajši smo bili vsi in nekatere je bilo težko prepoznati toliko let mlajše po prireditvi na razstavljenih slikah iz filma, ob katerih so se številni zadržali pred zaključkom večera in izmenjavali še svoje spomine na tiste dni.

Francl se je spomnil številnih prigod iz snemalnih dni

Zgodilo se je. Končno je bila izpolnjena večletna želja, pogledali smo v Lučah posnet delček filma in obudili naše stare skupne spomine. Sama pa sem pridobila novo izkušnjo in nekaj novih lepih spominov, povezanih z letošnjo prireditvijo, s srečevanji in pogovori z ljudmi (tudi z Binejevim Frančekom v daljni Kanadi). Hvala še enkrat vsem, ki ste tako ali drugače pomagali uresničiti lep projekt, posebej pa Cirilu Roscu in Aneti Šiljar, brez katerih ob letošnjem jubileju ne bi mogli oživiti spominov na velikem platnu.

Obiskovalci so po prireditvi z zanimanjem iskali znane obraze na razstavljenih fotografijah

In ker ste nekateri obžalovali, da vas ni bilo ali niste mogli biti na tej prireditvi, pa bi tudi radi videli film, morda za konec le še namig: če bodo želje, se da dogovoriti, da ob priliki ponovno zavrtime pripravljen CD za to prireditev ali se morda celo enkrat v prihodnosti najde možnost za nakup in ogled celotnega filma s slovenskimi podnapisi.

Anica Podlesnik, uredniški odbor

Trden kakor skala je slovenski rod

Letos smo slovenski gorniki praznovali petindvajseto obletnico ustanovitve Zveze gorniških klubov SKALA, v katero je vključen tudi Gorniški klub Savinjske doline iz Luč. Skala, ki je bila ustanovljena na Knezovi domačiji v Robanovem kotu, združuje danes dvanajst gorniških klubov po vsej Sloveniji. Nastala je po osamosvojitvi Slovenije zato, da bi nadaljevali tradicijo predvojnih skalašev ter ohranili njihove ideje in njihovo prizadevanje za visoka moralna načela.

*Slovesni sprejem Slovenskega planinskega društva v Lučah
(Vir: Zgornja Savinjska dolina na starih fotografijah)*

*Odprtje Kocbekove kočice na Molički planini 16. avgusta 1894
(Vir: Zgornja Savinjska dolina na starih fotografijah)*

Skalaši so 2. februarja 1921 ustanovili Turistovski klub Skala kot alternativo Slovenskemu planinskemu društvu (SPD). Zagovarjali so idejo elite, vendar ne v smislu

Blagoslov križa na Škrlatici

premožnosti ali družbenega ugleda, ampak v smislu maloštevilnega in v gorniškem pogledu vsestransko angažiranega izjemnega članstva.

Iz njihovih vrst so izšli vrhunski smučarji, alpinisti, gorniki in gorski reševalci, pravzaprav vsa največja gorniška imena tistega časa, kot so dr. Klement Jug, Joža Čop, Pavla Jesih, Metod Badjura in številni drugi.

Njihov idejni in filozofski vodja je bil velik domoljub in izjemen izobraženec tistega časa dr. Henrik Tuma. V naših gorah so splezali najtežje smeri in slovenski

Aljažev stolpič na Križevniku (1909 m)

SSlovesnosti ob 25-letnici sta se udeležila tudi častni predsednik Slovenskega gorniškega kluba Skala, dr. Anton Jeglič, in predsednik SDS, gospod Janez Janša

alpinizem takrat pripeljali do meja možnega. Leta 1931 so posneli prvi slovenski film »V kraljestvu zlatoroga«, leto kasneje pa izdali izjemen plezalni vodnik »Naš alpinizem« ter v spomin žrtvam gora postavili legendaren križ na Škrlatici.

Pesnik in igravec Tone Kuntner je s svojim recitalom slavnostni prireditvi dodal poseben pečat

Slovenski gorniki, ki se imamo za moralne in duhovne dediče skalašev, smo torej letos praznovali svojo petindvajsetletnico v Lučah. Razen pesnika in igralca Toneta Kuntnerja so na izjemno uspeli in odmevni proslavi sodelovali izključno domačini iz Luč.

Ljudski pevci iz Luč so prejeli najvišjo gorniško nagrado – Kocbekovo priznanje

Poslušali smo lahko Oktet Žetev, recitatorke iz OŠ Blaža Arničarja ter lučke pevce, ki so vsi člani gorniškega kluba od njegove ustanovitve dalje. Z nami so bili od vsega začetka, ko se je rojevala slovenska država, in v dneh, ko smo ustanavljali GK Savinjske doline ter Zvezo gorniških klubov Skalo. Vsa leta so nas spremljali in razveseljevali s svojo pesmijo, zato jim je predsednik kluba Tonč Žunter v imenu Skale letos podelil najvišjo gorniško nagrado – Kocbekovo priznanje.

Za veliko pomoč pri organizaciji in izvedbi proslave bi se rad zahvalil vsem nastopajočim, posebno pa Občini Luče in vsem njenim uslužbencem.

Anton Žunter,
predsednik GK Savinjske doline Luče

40-letnica Športnega društva Raduha

Predsednik športnega društva, Jernej Ribič, je podelil priznanja zaslužnim članom

Rekreacije ni nikoli dovolj, že dolgo velja med lučkimi športnimi navdušenci, ki so 9. decembra 2017 slavnostno obeležili okrogli jubilej Športnega društva Raduha.

V tem sproščenem in zabavnem duhu je tudi minila proslava, ki jo je s svojimi komičnimi vložki dodatno začinil naš sokrajan Gašper Bergant.

Zbrane je popeljal skozi zgodovino društva in spomnil na prvo tekmo »Suhi-debeli«, na zlate rokometne čase, na gradnjo igrišč, pozneje tudi brunarice in plezalnega stolpa.

Prireditev je povezoval domačin Gašper Bergant

Štirideset let je minilo od ustanovitve in v tem času se je v okviru delovanja društva zvrstilo že ogromno tekmovanj in drugih športnih dogodkov, udarniških akcij in infrastrukturnih pridobitev, ob tem pa spletlo tudi neskončno število trdnih prijateljev in nepozabnih spominov.

Po proslavi je sledil zabavno-družabni del s pogostitvijo

Zaključek je minil v znamenju pogleda naprej in vizije o novi športni dvorani, v kateri se bo lahko tradicija lučkih športnih zanesenjakov nadaljevala in še okrepila.

Jernej Ribič, predsednik ŠD Raduha Luče

Kmalu bo v njej zagorel tudi olimpijski plamen

Tina Robnik, članica slovenske smučarske A-representance

V zadnjem desetletju je postalo skoraj že samoumevno, da lahko Lučani med tekmami svetovnega pokala v alpskem smučanju stiskajo pesti za sokrajanko. A hkrati kot ponosni navijači tudi zelo dobro vedo, da je bila pot z domačega hriba na najslavnejše bele strmine sveta za Tino Robnik vse prej kot enostavna. Trud in vztrajnost po težki poškodbi sta se obrestovala, v tej zimi 26-letna slovenska A-representantka beleži novo uspešno poglavje družinske zgodbe, ki jo je že leta 2004 na tekmah najvišje ravni začela pisati njena starejša sestra Mateja. V prihajajočem letu bo Tina v to zgodbo vpletla še olimpijske kroge.

Tina Robnik

Boljši začetek nove tekmovalne sezone bi si težko želela, v Söldnu si z 9. mestom dosegla rezultat kariere, ki je bil sijajna popotnica v zimo. V čem si v primerjavi s prejšnjo sezono najbolj napredovala?

Že prejšnjo zimo sem na določenih delih prog smučala na ravni kot smučam sedaj, vendar pa tega v različnih razmerah in konfiguracijah prog nisem uspela prikazati. Postala sem bolj stabilna in zanesljiva, v mojem smučanju ni več toliko nihanj in res lahko rečem, da smučam bolje kot lani. Napredek sem naredila v tehniki smučanja ter v fizični in psihični pripravljenosti.

Menjava opreme je lahko zahtevna sprememba

Kako pomemben dejavnik tega napredka je bila menjava proizvajalca smuči in čevljev? Kako zahteven je bil ta preklop in ali se ti zdi, da lahko na novi opremi še bolj napreduješ?

Opremo sem zdaj, ko sem opravila več treningov v različnih snežnih razmerah, res že povsem osvojila. Že čisto na začetku priprav na novo sezono, v maju in juniju, sem se na njej takoj počutila domače. Tudi v Argentini sem se v drugačnih, bolj zimskih razmerah, po nekaj treningih prilagajanja hitro znašla. Omembe vredne težave so se pojavile šele kakšna dva tedna pred tekmo v Söldnu, ko sem prvič smučala na bolj »grifik« in agresivnem snegu. Ampak tudi takrat nisem podvomila v opremo, s pomočjo serviserja sem našla malo drugačne nastavitve smučarskih čevljev in vezi. Lahko rečem, da preklop ni bil preveč zahteven in verjamem, da lahko še napredujem.

Na svoji poti proti svetovnemu vrhu si lahko sledila vzoru sestre Mateje. Kaj vse oz. kaj je tisto najpomembnejše, kar si se od nje naučila? Se kdaj spomniš kakšnega njenega nasveta?

Ja, zagotovo je na mojo motivacijo v smučanju Mateja pomembno vplivala. Vedno je bila velik korak pred menoj in mi tako dajala dodatni

zagon, želela sem doseči njeno raven. Od nje sem se naučila marsikaj, velikokrat sva se in se še pogovarjava o sami tehniki smučanja in psihični pripravi na tekmo. S pomočjo njenih nasvetov sem spoznala, da ne glede na to, kako je vrhunski šport fizično in psihično naporen, koliko truda in časa moraš vložiti vanj, moraš v njem tudi uživati. Da moraš biti hvaležen za to, kar ti je dano, in da moraš skupaj z napadalnostjo smučati tudi sproščeno.

Bi vaju lahko primerjala kot smučarki?

Lahko rečem, da sva imeli oz. imava v nekaterih vidikih kar podobne težave v tehniki smučanja.

Žal je nanoslo tako, da nista na nobeni tekmi svetovnega pokala nastopili skupaj ...

Ja, zagotovo mi je tega žal, večkrat pomislim, kako bi se lahko drugače razpletlo. Vedno sem zelo rada tekmovala z njo na tekmah nižjega ranga in si želela, da bi skupaj tekmovali v svetovnem pokalu. Njen zaključek kariere je kar močno vplival name, to, kar se je dogajalo, je bilo žalostno in krivično. Tedaj se v ekipi nisem dobro počutila, a sčasoma sem morala na to pozabiti.

Po sezoni 2014/15 je razmišljala celo o zaključku kariere

Tudi sama si bila pred nekaj sezonami v precepu, ali sploh še vztrajati v smučanju. Kaj je prevesilo tehtnico?

Po sezoni 2014/15 sem bila pravzaprav že nekako odločena, da zaključim kariero. Do tega je pripeljalo več dejavnikov: slab napredek v tehniki smučanja in nedoseženi rezultatski cilji, težave s hrbtom zaradi stare poškodbe, slabe razmere v reprezentanci za trening in predvsem slaba finančna podpora s strani smučarske zveze. V tisti sezoni sem na primer morala za program prispevati okoli 10.000 evrov, česar seveda nisem mogla plačati sama. Deloma mi je pomagal osebni sponzor KLS, večino pa so krili starši. Zaradi vsega tega nisem več uživala v smučanju, vse skupaj je bilo mučno. Prganjal me je tudi slab občutek, da moji vrstniki že služijo denar, meni pa morajo starši plačevati, da smučam.

Ključnega pomena, da sem se potem vendarle odločila vztrajati, je bila podpora mojega fanta Sebastijana. V pravem trenutku me je zares maksimalno podprl, pomagal najti pozitivne stvari in vzbudil v meni motivacijo, da poskušam nadaljevati. Tudi starši so mi s pogovorom pomagali, da sem se znebila občutka nekoristnosti zaradi finančnega bremena. S pomočjo športnega psihologa sem vse dobro predelala, naredila nekaj sprememb v življenju, spremenila nekatere miselne vzorce. Na koncu sem tudi sama pri sebi ugotovila, da bi bila takrat odločitev o koncu kariere napačna.

Tudi huda poškodba po padcu v smuku na MSP 2011 te ni ustavila. Te je ob tistih dogodkih prešinilo, da si morda s smučanjem zaključila?

Čeprav sem si huje poškodovala hrbet, nisem niti enkrat niti za hip pomislila, da bi s smučanjem zaključila. V bolnici v Švici sem že naslednji dan spraševala zdravnike, kdaj bom lahko spet smučala. Kar malo čudno so me gledali. Skozi rehabilitacijo me je vodila močna volja in verjamem, da mi je to pomagalo pri uspešnejšem okrevanju. Do zgoraj omenjenih pomislekov pa je prišlo kasneje, štiri leta po tej poškodbi.

Tina bo slovenske barve zastopala tudi na zimskih olimpijskih igrah v Južni Koreji

Vseeno pa te telo v določeni meri še vedno opominja na tisti padec. Je pustil kakšne posledice tudi v glavi? Kako je s smukaškimi tekmami?

Hujših težav s hrbtom na srečo nimam, le redko pa se zgodi, da ne čutim nobenih bolečin. Seveda je teh več, kadar so treningi napornejši in daljši.

Zelo pomembno je, da imam dovolj počitka in terapij. Zdaj, ko je z nami na treningih in tekmah večkrat fizioterapevtka, je vse veliko lažje. V glavi pa ne čutim več posledic te poškodbe. Se pa zavedam, da bi se težko resno lotila smuka. Tam bi se zagotovo pojavil strah pred hujšimi padci.

Trud in vztrajnost po težki poškodbi sta se Tini obrestovala

Ta zima bo nekaj posebnega, saj boš lahko Slovenijo zastopala na zimskih olimpijskih igrah v Južni Koreji. Pred tem te še čaka kar nekaj tekem, zato najbrž še ni čas, da bi razmišljala o tem velikem dogodku, ki pa bo vseeno eden tvojih vrhuncev kariere?

O olimpijskih igrah trenutno razmišljam zares malo, skoraj nič. Seveda sem v Söldnu po dobrem rezultatu pomislila tudi na to, da sem potrdila normo za nastop v Pjongčangu in se tega razveselila. Olimpijske igre bodo seveda nekaj posebnega, vendar pa si zanje ne nalagam bremena, da mi mora tam uspeti najboljši rezultat. Pomembno bo, da se bom pripravila tako kot na vsako drugo tekmo in smučala, kot najboljše znam. Seveda pa je delo v ekipi zastavljeno tako, da pridemo na olimpijske igre v najboljši formi. Za to skrbita smučarski in kondicijski trener.

Špela Robnik, uredniški odbor

Njegovih 90 let

Franc Gracun je sredi novembra praznoval visok življenjski jubilej

Razveselila sem se dogovora na uredniškem odboru, da letos spet grem na obisk za vas, dragi bralci občinskega glasila. Pot je bila krajša kot običajno. Zavila sem v Boltinov travnik k dolgoletnemu zelo aktivnemu krajanu, ki je sredi novembra praznoval visok življenjski jubilej – dopolnil je 90 let.

Počakala sem z obiskom, da je minilo praznovanje. Prijazno me je sprejel in mi je še poln vtisov in hvaležen za vsa presenečenja, ki so mu jih pripravili sosede, prijatelji in vsi drugi, najprej spregovoril o tem, kako je praznoval. Za mizo v kuhinji sva se dolgo pogovarjala, ogromno sem izvedela o utrinkih in spominih iz njegovega življenja.

Franc Gracun je skromen in pošten človek, vrsto let je bil zelo delaven in aktiven v več različnih organizacijah in društvih, zelo pozitivnih misli, pozoren in prijeten sogovornik ... Med pogovorom mi je večkrat obstal pogled na sliki žene Micke na polici pod bogkovim kotom, poslovala se je pred štirimi leti. Oče in sin sta zdaj sama v hiši in po svoje organizirana skromno in umirjeno živita naprej. Nekaj začasnega vznemirjenja pa je za oba prineslo praznovanje očetovega visokega jubileja.

Rad kaj prebere in prisluhne novicam

Na praznovanju jubileja v lovskega domu

»**Francl, kje bova začela?**« sem ga spodbudila za začetek najinega pogovora. In sva začela pravzaprav na koncu. Z veliko hvaležnostjo se je spomnil, kako so ga presenetili za rojstni dan sosede iz Boltinovega travnika, obudil je spomine na veliko svečanost in zanimiv program v lovskega domu, na vse, ki so se zelo potrudili zanj, mu zapeli, poskrbeli za veselo in pestro vzdušje, za lepa presenečenja številnih prijateljev in predstavnikov društev, v katerih je sodeloval. Lepo se vsem zahvaljuje, da so se spomnili nanj, za številna voščila in darila in za obiske ob jubileju.

V nadaljevanju sva razkrivala njegovo življenjsko zgodbo. Rojen je bil novembra 1927 v Lučah pri Tanteju. Mama je bila Lučanka, oče Solčavan, v družini pa so se rodili trije otroci: on ter sestri Julka in Helena, ki je bila od rojstva gluhonema. Francl je šel v šolo v Lučah leta 1934 in jo obiskoval v času Kraljevine Jugoslavije. Povedal mi je, da je učiteljica Lukova gospa Pavla podpisala vse učence v žalno knjigo, ko so ustrelili kralja Aleksandra v Marseillu v Franciji. Na začetku vojne leta 1941 je izstopil iz šole in kot štirinajstletnega ga je nemška organizacija »Arbeitdienst« razporedila na delo. Do osvoboditve Zgornje Savinjske doline je služil in delal pri Hočevarju kot kmečki delavec na kmetiji v vasi in v Jezeru.

Mamo so Nemci leta 1942 zaprli, sestro Heleno dali v »lager« blizu Gradca, on pa se je zelo mlad – še pred 18. rojstnim dnevom avgusta 1944 vključil v partizane. V partizanih je bil na Dolenjskem v okolici Žužemberka in Črnomlja, najprej dva meseca v brigadi, potem pa izbran h kurirjem. Po zadnjih močnih bojih v okolici Ljubljane je z inženirsko brigado 7. korpusa ob osvoboditvi 9. 5. 1945 vkorakal v osvobodjeno Ljubljano kot praporščak. Omenil mi je, kako čustven in nepozaben dogodek je to bil in mi pokazal sliko iz knjige o tej brigadi, na kateri je viden kot nosilec zastave, ter dodal, da ima zelo različne spomine na čas med vojno.

Še vedno je aktiven v Krajevni organizaciji združenja borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja Luče

»Kako je bilo po vojni?« sem ga vprašala in najprej sva spregovorila o delu v mladinski organizaciji. Domov se je vrnil šele leta 1947. Na mladih je slonela skrb za obnovo domovine. Takoj se je vključil in nadaljeval z aktivnim delom, najprej kot predsednik mladine. Za požrtvovalno delo pri preobrazbi naše vasi in delo v mladinski organizaciji je prejel diplomu oz. pohvalo OK LMS Šoštanj na okrajnem mladinskem srečanju v Mozirju leta 1950.

Nadaljevala sva o letih zaposlitve po vrnitvi domov. Za manj kot leto dni se je zaposlil v žagi pri Nastranu, potem pa pri Gozdni upravi Luče, se pozneje vpisal v enoletno gozdarsko šolo v Pišecah, postal logar in ostal na tem delovnem mestu do upokojitve leta 1983.

Zadolžen je bil za revirje Rogatec, Raduha, Grohat in Huda goša. Na Gozdni upravi Luče je bilo takrat stalno zaposlenih od 90 do 120 delavcev in po potrebi precej tudi za določen čas (za pogozdovanje, delo v gozdni drevesnici pri Doniku in Gabržu, za čiščenje frat, gozda po snegolomu, vetrolomu).

Precej spominov je povedal o tem obdobju: o vodjih uprave, katere »dečle« so delale na upravi, spomnila sva se na tiste čase in leta, ko so dobivali živilske karte za hrano, obdobja ročnih in motornih žag, o delu v gozdu, o vlcerskih bajtah ... Poglavlje o svoji zaposlitvi pa je Franci smejoč zaključil: »Ja, v vlcerskih bajtah je znalo biti tudi veselo in zabavno in tudi logarji so se radi oglasili.«

Med leti 1970 do 1980 je bil ob »šihitu« aktiven tudi pri delu v Krajevni skupnosti Luče, dva mandata je bil predsednik KS in delegat iz Luč v mozirski občini. Omenil mi je nekaj sodelavcev in projektov, pri katerih je sodeloval: obnova vodovoda, elektrifikacija, reševanje socialnih problemov, obnova cest, investicije po Lučah, v OŠ, mrtvašnica ... Delo na projektih je bilo takrat odgovorno in specifično, zahtevalo je veliko organizacijskih spretnosti vodij, saj so bile investicije odvisne od zbranih prostovoljnih prispevkov in v glavnem od prostovoljnega dela krajanov. Za delo v družbenih organizacijah, v krajevni samoupravi in društvih v KS je prejel priznanji leta 1978 in 1988.

Spodbudila sem ga, da mi pove še kaj o sodelovanju z zeleno bratovščino. Član Lovske družine Luče je od leta 1954 – že 63 let. Sodeloval je pri gradnji lovske kočice Rogatec, pri začetku izgradnje lovskega doma na Martinčnem, dva mandata je bil predsednik družine. Pokazal mi je svojo lepo lovsko sobo, za zadnja leta pa zaupal, da gre rad med svoje lovske prijatelje, obuja stare spomine, da mu je v veliko veselje, ko ga Jakec zapelje kdaj po revirjih in uživa kot opazovalec živali v naravi ... Na njegovi steni s priznanji so priznanja za prizadevno delo pri razvoju lovske

organizacije, lovstva in gradnji lovskih objektov (Zveze lovskih družin Celje iz 1978, Skupščine občine Mozirje iz 1986 in Lovske družine Luče iz 1993).

Spomnila sem ga, da se še nisva pogovarjala o vseh društvih, v katerih je bil tudi prizadeven, delaven in za svoje delo nagrajen. Nekaj o tem sem vedela sama, drugo sva osvežila s pomočjo njegovih na hodniku obešenih številnih priznanj in upam, da nisva kaj pomembnega izpustila.

Vsa leta je zelo angažirano delal v Krajevni organizaciji združenja borcev za vrednote narodno osvobodilnega boja Luče, njegova posebna skrb so bila obeležja na območju občine, vrsto let je skrbno opravljal delo tajnika in organizatorja, bil krajše obdobje tudi predsednik in ga občasno nadomeščal, trenutno pa je podpredsednik organizacije.

Aktiven je bil v preteklosti tudi v Krajevni organizaciji RK Luče, v upravnem odboru, pri organizaciji različnih pomoči s posebnim čutom do socialnih problemov ljudi in v krvodajalskih akcijah. Še vedno je podporni član društva. Okrog 38-krat je daroval kri in za sodelovanje pri krvodajalskih akcijah prejel 1975 diplomu RO RK Slovenije.

Na praznovanju so ga presenetili številni prijatelji in predstavniki društev, v katerih je sodeloval

Leta 2012 so se ga ob 100-letnici PGD Luče spomnili gasilci s posebnim kipcem svojega zaščitnika, saj je član društva že od 1948, ima čin podčastnika in je še vedno član veteranske skupine.

Že 34 let je član Društva upokojencev Luče, za aktivno, prizadevno in dolgoletno delo v Nadzornem odboru društva je bil med prejemniki priznanj 1994 ob 40-letnici društva in ob 50-letnici društva, na občnem zboru aprila 2002 pa imenovan za častnega člana društva za več kot 15-letno delo v Nadzornem odboru.

Francl z ženo na enem od srečanj v letu 2005

Leta 2013 je prejel še priznanje od Občine Luče za dolgoletno aktivno delov v številnih društvih in Krajevni skupnosti.

Res je občudovanja vredno, na koliko področjih je deloval, kako veliko in kako uspešno je v svojem življenju prispeval za skupno dobro, za Lučane in domači kraj.

Preden sem se poslovila, sva še malo poklepetala, kakšen je njegov vsakdan zdaj. Nič velikega, zelo preprosto in letom primerno je: mala opravila v hiši, okrog nje in v drvarnici, sprehodi, skrb za zdravje in boljše počutje, pot po opravkih v Luče (kdaj tudi na kolesu), rad kaj prebere, prisluhne novicam, gre na kak obisk k prijateljem, v naravo ...

Francl je najin pogovor zaključil: »Zadovoljen in vesel sem za svoja leta, da se mi je v tako dolgem življenju tako veliko zgodilo, da je po bolezni in operaciji kolka sedaj boljše in sem še tako samostojen ... Hvaležen sem za vse lepo, kar se mi dogaja zdaj.« Jaz pa sem se mu zahvalila za ta lep popoldan v njegovi družbi, da si je vzela čas za najin pogovor, in mu zaželela zdravja in vse dobro za vnaprej.

Anica Podlesnik, uredniški odbor

Posodobitev elektrifikacije Koče na Loki

Koča na Loki je dolga leta elektrificirana s fotovoltaičnim sistemom, predvidoma s pričetkom prihodnje planinske sezone koč pa naj bi bila vključena v električno omrežje. Občinski svet Občine Luče je za leto 2017 v proračunu za elektrifikacijo Koče na Loki namenil sredstva v višini 25.000 €.

Opravljenih je bilo več delovnih akcij

Letošnjo pomlad so predstavniki Občine Luče, Elektra Celje in Planinskega društva Luče v dogovoru z lastniki zemljišč pripravili idejno zasnovo del, poleti pa so bili izdelani projekti za načrtovano investicijo. V pripravljalni fazi je bilo potrebno napeljati kabel od Koče na Loki do Radušnika in organizacijsko so to prevzeli člani Upravnega odbora PD Luče.

Pri načrtovanju del je bilo ugotovljeno, da je optimalna trasa napeljave kabla od koč čez čez Cirkonco do Radušnika, kajti tam je bilo najmanj posega v gozd, ker je na tej lokaciji že

Zgodnja zima je preprečila dokončno izvedbo del

veliko gozdnih vlak in cest. Ugodne vremenske razmere v začetku oktobra so dopuščale izvedbo načrtovanih del. Izkopi, ki jih je opravil Marjan Ošep, so se pričeli 5. oktobra 2017, delo pa je bilo zaključeno 19. oktobra.

V tem času so poleg zemeljskih del z bagrom člani Planinskega društva Luče, Pašne skupnosti Javorje in Smučarsko-tekaškega društva opravili 352 prostovoljnih delovnih ur. V delovnih akcijah so napeljevali kabel in zasipali zemljišče, na Loki pa so postavili drogova za trafo postajo. Zgodnja zima v gorah je preprečila dokončno izvedbo načrtovanih del, predvideva pa se, da bo Elektro Celje zaključna dela opravil v spomladanskem času.

Andreja Urh, uredniški odbor

Namiznoteniški igralci zelo uspešni v prvi ligi

Članska ekipa NTK Savinja iz Luč je preteklo sezono 2016/17 končala brez enega samega poraza na prvem mestu druge državne lige in se tako uvrstila v prvo slovensko namiznoteniško ligo. Pred začetkom prvenstva so uspeli pridobiti tudi generalnega sponzorja, tako da se v letošnji sezoni prvoligaška ekipa imenuje NTK Savinja Lean rešitve.

V prvi namiznoteniški ligi (1. SNTL) nastopa deset najboljših slovenskih ekip. Prvenstvo je razdeljeno na jesenski in spomladanski del. Z vsako ekipo se tako odigrata dve tekmi: ena doma in ena v gosteh. Tekme se praviloma igrajo ob sobotah ob 17. uri. Enako kot v ostalih ligah se tekma igra tako dolgo, dokler prva ekipa ne doseže pet posamičnih zmag. Vsaka ekipa je sestavljena iz treh igralcev in do dveh možnih rezerv.

V domači telovadnici lahko spremljate vrhunške tekme

Poleg bratov Patrika in Oskarja Rosca ter Jureta Slatinška so letos člansko ekipo, za dvoboje v elitni slovenski konkurenci, okrepili še z Mihom Grampovčnikom z Vrhnike. Vodja ekipe pa še naprej ostaja Jaka Golavšek. Žreb pred letošnjo sezono lučki ekipi ni bil najbolj naklonjen, saj so že v prvih dveh krogih igrali proti drugo- in prvouvršeni ekipi lanske sezone.

V prvem krogu so (7. oktobra 2017) Lučani v šolski telovadnici gostili ekipo NTK Inter Diskont z Raven na Koroškem.

Članska ekipa NTK Savinja je ena izmed desetih najboljših slovenskih ekip

Pred rekordnim številom gledalcev, zbralo se jih je preko 90, so po izenačenem dvoboju morali priznati premoč podprvakom s Koroške z 2 : 5. Zmagi sta prispevala Patrik Rosc in Jure Slatinšek.

V drugem krogu (14. oktobra 2017) je ekipa NTK Savinja Lean rešitve odšla na gostovanje v dolensko prestolnico k aktualnim državnim prvakom NTK Krka. Svojo kožo so prodali precej dražje, kot kaže končni rezultat 1 : 5. Kar tri posamezne dvoboje so tesno izgubili z 2 : 3. Edino točko je prispeval Patrik Rosc.

V tretjem krogu (21. oktobra 2017) pa so Lučani doma gostili prvoligaško ekipo NTK Ptuj. Tekmo so prepričljivo pripeljali do zmage s 5 : 1, kar je bila njihova prva – zgodovinska zmaga v prvi državni ligi. Patrika Rosca je tokrat v prvi postavi zamenjal mlajši brat Oskar, ki je že v svojem krstnem nastopu v prvi ligi dosegel svojo prvo zmago. Vsak po dve zmagi pa sta prispevala Jure Slatinšek in Miha Grampovčnik.

V četrtem krogu (28. oktobra 2017) so lučki prvoligaši tekmo zopet igrali doma. Pred številnimi domačimi navijači so gostili ekipo NTD Kajuh Slovan iz Ljubljane. Tudi najboljši klub iz naše prestolnice jim tokrat ni bil dorasel. Po dveh urah zanimivega dvoboja je zmaga z rezultatom 5 : 1 prepričljivo ostala doma.

Po dve posamični zmagi sta prispevala Miha Grampovčnik in Jure Slatinšek, eno pa je dodal Patrik Rosc.

V petem krogu so (4. novembra 2017) Lučani odšli na gostovanje na vroč teren v Izolo, kjer so se pomerili z zelo neugodno ekipo NTK Arrigoni. Čeprav so bili nekateri posamezni dvoboji tesni, se je na koncu vse obrnilo v prid Primorcev, ki so na koncu prepričljivo slavili s 5 : 0.

Že v naslednjem, šestem krogu (11. novembra 2017), so Lučani želeli z domačo zmago hitro pozabiti na neuspeh iz Izole. Vendar tekma proti eni od najbolj izkušenih prvoligaških moštev, ekipi NTS Mengeš, ni bila za gledalce s slabim srcem. Po številnih preobratih se je srečanje odločilo šele v zadnjem, devetem dvoboju. Patrik Rosc je v odločilni tekmi premagal svojega nasprotnika in zmaga je s 5 : 4 zasluženost ostala doma. Poleg dveh Patrikovih zmag je tri prispeval še Jure Slatinšek.

V soboto, 18. novembra 2017, so namiznoteniški igralci NTK Savinja Lean rešitve tekmo sedmega kroga prve slovenske lige odigrali v Murski Soboti, ki je zibelka slovenskega namiznega tenisa. Tam namizni tenis organizirano igrajo že vse od leta 1924. NTK Sobota je tudi eden najuspešnejših slovenskih namiznoteniških klubov v zgodovini, saj so v prvi ligi igrali že tudi v naši bivši državi. Toda Lučani se niso ustrašili renomeja nasprotnikov in so Prekmurce premagali s 5 : 3. Tri zmage za goste je prispeval Jure Slatinšek, dve pa je dodal Patrik Rosc.

Namizni tenis je izredno nepredvidljiv šport

Ker trenerji Namiznoteniškega kluba Savinja namiznoteniških veščin otroke učijo po osnovnih šolah celotne Savinjske doline vse do Celja, so se v klubu odločili zaradi popularizacije namiznega tenisa svojo osmo tekmo jesenskega dela sezone odigrati na rezervni lokaciji, v telovadnici osnovne šole v Grižah. Tam so pred številnimi gledalci odigrali epsko tekmo proti prvoligaški ekipi iz Maribora. Čeprav so Lučani presenetljivo povedli že s 4 : 2 in je Patrik Rosc vodil proti svojemu nasprotniku že z 2 : 0 v nizih, odločilnega niza nikakor ni uspel dobiti.

Podpora gledalcev je zelo pomembna

Mariborčani se niso predali in so, s precej sreče v odločilnih trenutkih, tekmo povsem obrnili in rezultat izenačili na 4 : 4. Ko je v zadnjem devetem dvoboju Miha Grampovčnik zaostajal z 1 : 2 v nizih, je le malokdo od prisotnih gledalcev še upal na uspeh Lučanov. Vendar namizni tenis je še enkrat več pokazal svojo nepredvidljivost in Miha je uspel obrniti potek tekme ter v napeti končnici slavil s 3 : 2. Lučani so tako, po skoraj štiri ure dolgem dvoboju, presenetljivo premagali večkratne državne prvake iz Maribora s 5 : 4. Poleg te odločilne Grampovčnikove zmage je tri prispeval še Jure Slatinšek in eno Patrik Rosc.

Zadnjo, deveto tekmo jesenskega dela prvenstva so Lučani 2. decembra odigrali v Puconcih proti enemu od glavnih favoritov za naslov državnega prvaka, ekipi NTK Kema Puconci. Domačini so upravičili sloves favorita in Lučanom niso dovolili, da bi z zmago odšli iz Prekmurja. Po dveh urah in pol lepega dvoboja

so slavili s 5 : 2. Vsak po eno zmago sta za goste prispevala Patrik Rosc in Jure Slatinšek.

Kljub zadnjemu porazu so Lučani izredno zadovoljni s skupnim izkupičkom jesenskega dela sezone. Pred začetkom prvoligaškega tekmovanja jim kot novincem med najboljšimi nihče ni napovedoval, da bodo po polovici prvenstva na visokem petem mestu. S petimi zmagami in štirimi porazi so si praktično že zagotovili obstanek med najboljšimi. Tako bodo lahko po novem letu, ko se že takoj prične spomladanski del 1. SNTL, sproščeno odigrali svoje tekme in se borili za mesto v zgornji polovici prvoligaške lestvice.

Tudi v drugem delu sezone igralci novopečenega prvoligaša iz Luč obljublajo borbo za vsako žogico. Gledalci pa ste vabljeni, da še naprej prihajate na domače tekme v čim večjem številu, spremljate vrhunski namizni tenis in z navijanjem pomagajte domačinom, da dosežejo še marsikatero prvoligaško zmago.

Lučani so zadovoljni z izkupičkom jesenskega dela

Prva priložnost za to in hkrati verjetno najbolj atraktivna bo že v soboto, 13. 1. 2017 ob 17.00, ko v telovadnico OŠ Blaža Arniča v Lučah prihajajo aktualni državni prvaki iz Novega mesta, ekipa NTK Krka.

Patrik Rosc, predsednik NTK Savinja

Podprite naša društva, ker vas nič ne stane

Društveno dogajanje je pomemben del življenja v naši občini. Veliko občanov je tudi članov občinskih društev, ki s ponosom in vnemo skrbijo, da je vsakdan v naši občini lepši, varnejši ali športno in kulturno pestrejši. In vsakdo, ki plačuje dohodnino, lahko našim društvom še dodatno pomaga, tako da jim podari do 0,5 % svoje dohodnine ... To ga nič ne stane, pomeni pa veliko.

V naši občini so 3 društva, ki jim lahko podarite del svoj dohodnine in tako pomagata pri njihovih prizadevanjih. Če se za to ne odločite, gre vaših pol odstotka nazaj v proračun. Tam vsako leto ostane več kot 4 milijone evrov, neporabljenih, čeprav verjamemo, da bi jih ravno naša društva znala najbolj in najkoristneje porabiti.

Vsakdo se verjetno najprej spomni naših prostovoljnih gasilcev, ti si vedno zaslužijo našo pomoč. Ima pa najbrž vsakdo poleg gasilcev še

kakšno svoje najljubše občinsko društvo, tudi njim lahko podarite svojih pol odstotka. Če bi radi pol odstotka razdelili med več društev, lahko storite tudi to – izberete jih lahko do največ pet.

Kako lahko darujete? Preprosto. Lahko darujete preko sistema e-Davki ali se pozanimajte pri društvih samih. Lahko pa obiščete spletno stran dobrodelen.si. Tam vas čaka seznam vseh društev iz naše občine – poiščete jih po poštni številki, označite jih, vpišite svoje podatke, si natisnete obrazec in ga do konca leta odnesite ali pošljite na finančni urad. Vaša odločitev velja do preklica oziroma spremembe prejemnikov. Bodite dobrodelniki še letos, da bo že naslednje leto tudi zaradi vas življenje v naši občini še lepše, boljše, varnejše. Hvala.

Občina Luče

Odprtje zbirnega mesta za odpadke

Od 1. novembra 2017 je na Produ v Krnici, poleg tehnične trgovine, odprto zbirno mesto za odpadke. Zbirno mesto je ograjeno in varovano s kamerami, namenjeno pa je sprejemanju ločeno zbranih odpadkov v količinah, običajnih za gospodinjstva. Z dnem odprtja zbirnega mesta je v Lučah ukinjen ekološki otok, ki se je do sedaj nahajal pri pokritem parkirišču ob občini

Odpadke je možno oddati v času obratovanja zbirnega mesta, in sicer vsako delovno sredo od 8.00 do 9:00 in od 15:30 do 16:30. Na zbirnem mestu je trenutno možno oddati pnevmatike, kovine, belo tehniko (gospodinjske aparate}, elektronske aparate, tekstil, stekleno embalažo in papir.

Star papir skozi vse leto zbirajo tudi šolarji. Zaboju za papir se nahaja na starem igrišču poleg osnovne šole. V kolikor odpadni papir odložite v zaboju ob osnovni šoli, se posledično nekaj finančnih sredstev namensko zbere za potrebe učencev.

Na zbirnem mestu na Produ ni dovoljeno oddati kosovnih odpadkov, nevarnih odpadkov ter gradbenih odpadkov.

Za odvoz kosovnih odpadkov je potrebno predhodno oddati naročilnico na PUP Saubermacher. Odvoz je brezplačen, naročilnico pa lahko dobite na spletni strani podjetja PUP Saubermacher. Pri naročilu odvoza kosovnih odpadkov vam lahko pomagamo tudi na Občini Luče, s seboj prinesite le zadnji račun za odvoz smeti. Naročilo odvoza kosovnih odpadkov je možno oddati vsako leto, od 15. marca do 15. novembra.

Nevarni odpadki se zbirajo v premični zbiralnici enkrat letno. Zbiranje nevarnih odpadkov v Občini Luče bo potekalo v torek, 4. septembra 2018, od 13. do 16. ure pri gasilskem domu.

Delitev črnih vrečk za mešane komunalne odpadke in rumenih vrečk za mešano embalažo (kovinsko, plastično embalažo in tetrapake) bo potekala na isti lokaciji, in sicer 4. in 5. junija 2018 med 10. in 16. uro.

Gradbene odpadke lahko oddate v zbirnem centru Podhom proti plačilu. Delovni čas zbirnega centra je vsak torek in četrtek od 8.00 do 15.30 in prvo soboto v mesecu od 8.00 do 12.00. Vstop v zbirni center je možen le s položnico PUP Saubermacher.

Radi bi vas opozorili tudi na neprimerno ravnanje z odpadki. V določeni meri se namreč še vedno dogaja, da nekateri posamezniki sežigajo plastično embalažo. To ni samo neprimerno, temveč je tudi protizakonito in zdravju škodljivo. Zato vse ponovno pozivamo, da odpadno embalažo zbirajo v rumenih vrečkah in jo oddajo PUP Saubermacherju. Tako nam bo hvaležna narava, pa tudi sebi in drugim ne bomo po nepotrebnem kvarili zdravja.

Problem, ki se pojavlja, je tudi odlaganje in metanje bioloških odpadkov in zelenega odreza v vodotoke. Slednje večinoma res ni škodljivo zdravju, je pa prav tako protizakonito in neprimerno. Zavedati se moramo, da vse, kar odvržemo v vodotoke, drugim naplavi na brežine vodotokov. Biološke odpadke in zeleni odrez je zato potrebno kompostirati. Z malo iznajdljivosti in dobre volje se tudi to lahko reši. Druga možnost pa je, da biorazgradljive odpadke zbirate v rjavem zaboju, ki ga lahko naročite pri podjetju PUP Saubermacher.

Ločevanje in pravilno zbiranje odpadkov je nuja, če želimo imeti čisto in lepo okolico. Zato se potrudimo za čisto okolje in naš planet.

Občina Luče

Varnostna problematika na območju Občine Luče v letu 2017

Policijska postaja Mozirje je do 15. 11. 2017 v občini Luče na področju kriminalitete obravnavala 8 kaznivih dejanj, in sicer 5 tatvin, 1 nasilje v družini, 1 zanemarjenje otroka in surovo ravnanje in 1 goljufijo. (V enakem časovnem obdobju v letu 2016 pa so bila obravnavana 3 kazniva dejanja. V nadaljnjem besedilu so podatki za lansko leto prikazani s številko v oklepaju.)

Na prekrškovnem področju prekrškov različnih zakonov nismo obravnavali (5).

Na splošno lahko ocenimo varnost v občini kot dobro, kljub temu bi se morali tudi občani zavedati, da so storilci kaznivih dejanj vsakodnevno med nami in prežijo predvsem na našo nepazljivost. V več primerih bi lahko preprečili kaznivo dejanje s tem, da bi se oškodovanci vedli bolj samozaščitno. Od osnovnih samozaščitnih ravnanj, kot je zaklepanje vhodnih vrat stanovanjskih hiš in zaklepanje avtomobilov, moramo biti pozorni tudi na to, da v svojih parkiranih vozilih ne puščamo vrednejših predmetov na vidnem mestu, do tega, da smo pozorni na pojav ljudi, ki jih ne poznamo v soseski, sploh, če se te osebe sumljivo vedejo. V veliko pomoč nam je, da si v takih primerih zabeležite registrske številke avtomobila, s katerim se ti ljudje prevažajo, in da si poskusite zapomniti čim več podrobnosti osebnega opisa.

Na območju občine Luče smo do 15. 11. 2017 obravnavali 3 (5) prometne nesreče, od tega 1 prometno nesrečo z lahko telesno poškodbo in 2 z materialno škodo. Vzroki prometnih nesreč so bili 2 x neprilagojena hitrost in 1 x nepravilna stran/smer vožnje, voznikov, ki bi prometno nesrečo povzročili pod vplivom alkohola ni bilo.

Ker se zima že počasi približuje, bi radi opozorili na uporabo predpisane zimske opreme na vozilih. Zakon o pravilih cestnega prometa (Uradni list RS, št. 109/2010 z dne 30. 12. 2010 s spremembami in dopolnitvami) v 29. členu določa, da morajo biti motorna in priklopna vozila na slovenskih cestah pozimi (med 15.

novembrom in 15. marcem naslednjega leta) in v zimskih razmerah (ko se ob sneženju sneg oprijema vozišča ali je vozišče zasneženo, zaledenelo (ledena ploskev) ali poledenelo (poledica)), opremljena s predpisano zimsko opremo. V Pravilniku o delih in opremi vozil (Uradni list RS, št. 44/2013) je točno določeno, kaj velja za zimsko opremo motornih vozil.

1) Pri dvoslednih motornih vozilih, katerih največja dovoljena masa ne presega 3.500 kg, in priklopnih vozilih, ki jih vlečejo, k zimski opremi spadajo:

- zimske pnevmatike na vseh kolesih ali
- poletne pnevmatike in v priboru ustrezno velike snežne verige za pogonska kolesa ali verigam enakovredni pripomočki za pogonska kolesa. Vozila s štirikolesnim pogonom morajo imeti v primeru stalnega pogona snežne verige vsaj za eno os in v primeru priklopljivega pogona vsaj za stalno vklopljeno os. Pogoji za uporabo snežnih verig so izpolnjeni takrat, ko je na vozišču toliko snega, da pnevmatika med vožnjo ne pride v stik s površino vozišča (za pnevmatiko ostaja snežena sled

2) Pri dvoslednih motornih vozilih, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg, in priklopnih vozilih, ki jih vlečejo, k zimski opremi spadajo:

- zimske pnevmatike najmanj na pogonskih kolesih ali
- poletne pnevmatike in v priboru ustrezno velike snežne verige za pogonska kolesa ali verigam enakovredni pripomočki za pogonska kolesa. Vozila s štirikolesnim pogonom morajo imeti v primeru stalnega pogona snežne verige vsaj za eno os in v primeru priklopljivega pogona vsaj za stalno vklopljeno os. Poleg tega morajo imeti ta vozila v opremi še lopato.

3) Kanali dezena pnevmatik, ki štejejo v zimsko opremo, morajo biti globoki najmanj 3 mm.

4) Zimske pnevmatike so tiste pnevmatike, ki imajo na boku proizvajalčevo oznako "M+S" ali "M.S" ali "M&S".

Ker pa se v »veselem decembru« poveča uporaba pirotehničnih izdelkov, želimo občane opozoriti še na pravilno uporabo pirotehničnih izdelkov.

- Pirotehničnih izdelkov kategorije 1 ni dovoljeno prodajati mlajšim od 14 let. Gre za ognjemetne izdelke, ki predstavljajo zelo majhno nevarnost, povzročajo zanemarljivo raven hrupa in so namenjeni uporabi v strnjenih naseljih, vključno z ognjemetnimi izdelki, ki so namenjeni uporabi v stanovanjskih zgradbah in drugih zaprtih prostorih. Tipični izdelki so bengalske vžigalice, pokajoči vložki za cigarete, pasje bombice, vžigalice s pokom itd.

- Izdelkov kategorije 2 ni dovoljeno prodajati mlajšim od 16 let. Gre za ognjemetne izdelke, ki predstavljajo majhno nevarnost in povzročajo nizko raven hrupa in so namenjeni uporabi na omejenih območjih na prostem. Tipični izdelki so rimske svečke, majhna ognjemetna kolesa, bengalične bakle, baterije in kombinacije, rakete itd.

- Izdelkov kategorije P 1, T 1 in baterij ter kombinacij kategorije 3 do 1000g neto mase eksplozivnih snovi in fontan kategorije 3 do 750g neto mase eksplozivnih snovi pa ni dovoljeno prodajati osebam, mlajšim od 18 let.

Uporaba pirotehničnih izdelkov kategorije 1, katerih glavni učinek je pok, je dovoljena le od 26. decembra do 2. januarja, pa tudi takrat teh izdelkov ni dovoljeno uporabljati v strnjenih stanovanjskih naseljih, v zgradbah in vseh zaprtih prostorih, v bližini bolnišnic, v prevoznih sredstvih za potniški promet in na površinah, na katerih potekajo javna zbiranja.

V stanovanjskih zgradbah in drugih zaprtih prostorih je dovoljeno uporabljati le ognjemetne izdelke kategorije 1, ki so namenjeni takšni uporabi. Izdelki so v ta namen tudi označeni.

Mladoletnikom do 14. oziroma 16. leta starosti je dovoljeno uporabljati pirotehnične izdelke kategorij 1 in 2 le pod nadzorstvom staršev ali skrbnikov.

Prepovedana je predelava, uporaba v drugih

predmetih, lastna izdelava ter preprodaja pirotehničnih izdelkov. V policiji ugotavljamo, da je največ poškodb ravno pri takšni prepovedani uporabi izdelkov in uporabi pirotehničnih izdelkov, ki niso bili kupljeni v prodajalnah z dovoljenjem pristojnega organa oz. so bili kupljeni na črnem trgu. Nepremišljena, neprevidna in objestna uporaba pirotehničnih izdelkov pogosto povzroči telesne poškodbe (opekline, raztrganine rok, poškodbe oči itd.), moti živali ter onesnažuje okolje.

Glede na prihajajoče praznične dni v mesecu decembru policisti opozarjamo občane tudi na varno udeležbo v cestnem prometu, za katero lahko največ naredi vsak posameznik sam. Pri tem gre posebna pozornost uživanju alkoholnih pijač, kar se odraža tudi v varnosti cestnega prometa. Alkohol je pomemben dejavnik za povzročitev prometnih nesreč, zlasti tistih z najhujšimi posledicami. V zadnjih letih je na območju celotne Slovenije vsako tretjo prometno nesrečo s smrtnim izidom povzročil vinjen voznik. Zaskrbljujoča je tudi stopnja alkoholiziranosti povzročiteljev prometnih nesreč, ki že več let zaporedoma znaša več kot 0,80 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka.

Ni dvoma, da so izjemno nevarni vozniki z velikimi koncentracijami alkohola, zato so spremembe Zakona o pravilih cestnega prometa, z višjimi globami in možnostjo pridržanja voznika, usmerjene prav v zmanjševanje števila vinjenih voznikov v cestnem prometu.

Opozorilo o varni udeležbi v cestnem prometu se nanaša tudi na pešce, ki jih posebej opozarjamo, da ob udeležbi v prometu nosijo svetlejša oblačila in odsevna telesa, hodijo po površinah namenjenim peščem oz. po pravilni strani vozišča.

Vsem občanom želimo mirne in prijetne praznike ter srečno, zdravo, uspešno in varno leto 2018.

PP Mozirje
Matjaž Sem, spec., pomočnik komandirja

Jerijevi – prva lučka družina v Ameriki

Franc Golob (Jerijev iz Podveže) je bil eden od prvih dveh Lučanov, ki sta že daljnega leta 1891 odšla s trebuhom za kruhom v Ameriko. Franc je bil takrat v pionirski skupini rudarjev, ki so še istega leta 1891 začeli rudariti na območju severnega Hibbinga v zvezni državi Minnesoti.

Franc Golob je po prvih letih dela v Ameriki očitno ocenil, da bo tam lahko lažje preživel celo svojo družino, zato se je leta 1894 vrnil domov po ostali del družine. Tako so 30. oktobra 1894 kot prva lučka družina (oba starša in trije otroci) zapustili Luče in odšli čez Atlantik proti obljubljeni deželi.

Njihovo potovanje v Ameriko ni potekalo po tako imenovani "francoski črti", kot kasneje pri večini Lučanov. Iz Ljubljane so se namreč odpeljali z vlakom preko Dunaja, Prage, Dresdna, Berlina do Hamburga. Ta vožnja je takrat trajala tri dni. V hamburškem pristanišču so se 7. novembra 1894 vkrcali na ladjo *Canadia*, ki je na tisti vožnji preko Atlantika prepeljala le 70 potnikov. To pomeni, da je bila ta ladja takrat še precej manjša od kasnejših, ki so desetletje kasneje lahko prepeljale z eno vožnjo čez Atlantik preko tisoč ljudi. Ker je bila ladja manjša, je bila tudi precej počasnejša. Zato so v ameriško pristanišče Baltimore, v zvezni državi Maryland, prispeli šele 29. novembra 1894, po 22 dneh vožnje. Kasnejše ladje so prispele v Ameriko čez Atlantik v povprečno desetih dneh.

Iz ladijskega zapisnika priseljencev v Baltimoru je še razvidno, da je Franc Golob imel s sabo kar 2500 dolarjev (verjetno so v Lučah prodali vse, kar so imeli). Iz Baltimora so se z vlakom odpeljali v 1880 km oddaljeno mesto Duluth, ki leži ob Gornjem jezeru v zvezni državi Minnesota.

Njegova žena je bila Neža, roj. Mlinar (Žagerska iz Podvolovljeka). Že v Lučah so se jima rodili trije otroci: Marija, Rajmund in Janez. Kasneje v Ameriki pa še Ignac in Elizabeta.

*Janez (John) Golob
(1891 – 1976)*

Po letu 1901 sta Franc in Neža Golob v rudarskem mestecu Hibbing odprla penzion. Tam je bila v začetku prejšnjega stoletja že prava mala kolonija lučkih izseljencev.

Neža je v Hibbingu delovala tudi kot babica. Na internetu se je našel podatek, da je pomagala otrokom na svet pri prvih 226 porodih v Hibbingu.

V ladijskih zapisnikih priseljenskega centra na Ellis Islandu je zabeleženo, da je Neža Golob leta 1903 potovala nazaj v Luče. Ko se je junija istega leta vračala nazaj v Ameriko, je na tisti vožnji v Ameriko potovalo kar 15 Lučanov. Neža je s sabo vzela tudi devetletno Francko Breznik (Prodsko iz Krnice), ker je njen oče Marko Breznik že delal v Ameriki, mama Marija pa je medtem v Lučah umrla.

Jerijev sin Janez (John) Golob je bil med 1. sv. vojno vpoklican v ameriško vojsko in poslan v Francijo, kjer je bil v bitki za Aragonski gozd

Jerijeva družina v Ameriki

hudo ranjen v nogo in nato evakuiran v ZDA. Po končani prvi svetovni vojni je bil eden od ustanoviteljev ameriške invalidske veteranske organizacije (DAV) in v letih 1947 in 1948 tudi njen predsednik.

Iz arhivov ameriškega predsedniškega urada je razvidno, da se je 10. novembra 1947 kot vodja ameriške invalidske veteranske organizacije sestal v Beli hiši s takratnim ameriškim predsednikom Harryjem Trumanom.

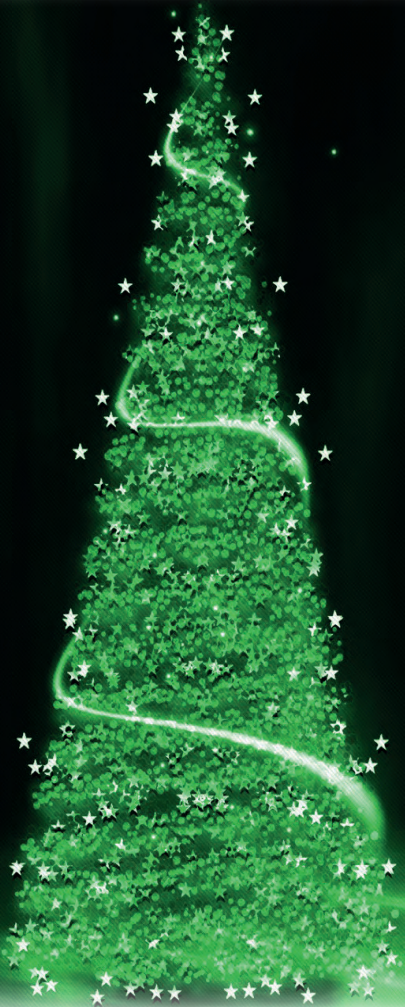
Z družino je Janez veliko potoval. Leta 1966 so odšli na potovanje po Evropi. Obiskali so kraje v Franciji, kjer je bil Janez ranjen v prvi svetovni vojni. Prišli pa so tudi na obisk k sorodnikom v Luče.

Janez Golob je kar šestdeset let delal kot zavarovalniški agent (od 1914 do 1974). Poleg

tega pa je vseskozi volontersko pomagal vojnim veteranom. V domačem Hibbingu so po njegovi smrti lokalno združenje invalidnih vojnih veteranov poimenovali po njem.

Zaradi vseh zaslug, ki jih je naredil za skupnost, je guverner Minnesote Rudy Perpich 23. maj 1978 razglasil kot "dan Johna Goloba".

Metod Rosc

*Leto, ki pride
ko zdajšnje odide,
naj Vam pripelje
ljubezen in zdravje
ter polno vrečo
napolnjeno s srečo.*

*Blagoslovljen božič in
vse dobro v novem letu!*

*Občina Luče
župan Ciril Rosc
s sodelavci*

PRAZNIČNI DECEMBER V LUČAH

Nedelja, 24. decembra 2017, ob 23.30 v cerkvi sv. Lovrenca

Božičnica pred polnočnico

Nedelja, 24. decembra 2017, ob 00.00 v cerkvi sv. Lovrenca

Polnočnica

Torek, 26. decembra 2017, ob 19.00 v cerkvi sv. Lovrenca

Božični koncert lučkih pevskih sestavov

Sreda, 27. decembra 2017, ob 17.00 v Kulturni dvorani Luče

Izdelovanje nakita - ustvarjalna delavnica z Niko Petek

Četrtek, 28. decembra 2017, ob 17.00 v Kulturni dvorani Luče

Polstenje iz nepredene volne - ustvarjalna delavnica z Marjeto Fale

Petek, 29. decembra 2017, ob 17.00 v Kulturni dvorani Luče

Aranžiranje cvetja in daril - ustvarjalna delavnica z Miro Kalčič

*Za ustvarjalne delavnice so obvezne predprijave v TIC-u Luče
ali na telefonski številki 031/546-267.*